СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 257. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 3-го листопада, 1928. VOL. XXXVI. No. 257. Jersey City, N. J., Saturday, November 3, 1928. THREE CENTS.

ГОТУЮТЬ ВЕЛИКУ ПАРАДУ ДЛЯ СМИТА

ПОХІД БУДЕ ТЯГНУТИСЯ З БАТТЕРІ ДО 59 УЛИЦІ. СМИТ ПОЇДЕ ТОЮ ДОРОГОЮ, ЯКОЮ ВИТАЛИ ВСІХ НАЙВИЗНАЧНІЩИХ ЛЮДЕЙ І ГЕРОЇВ.

НЮ ЙОРК, 1. листопада. — В пятницю, заки ґовернор Смит виголосить свою передостанню кандидатську бесіду в Бруклині, цілий Ню Йорк готується віддати йому чолобитню як ґовернорови і свому синови. Плянують велику параду з музиками. Смит буде їхати автомобілем разом з мейором Вокером і иншими визначними демократами.

В суботу виголосить він у Медисон Сквер Ґарден свою останню бесіду.

ГЮЗ ЗНОВУ АТАКУЄ СМИТА.

КАЖЕ, ЩО ЦЕ БУЛО БИ ВЕЛИКЕ НЕЩАСТЄ, КОЛИ БИ СМИТ ВИЙШОВ ПРЕЗИДЕНТОМ.

БРУКЛИН, 1. листопада. — В своїй промові, яку виголосив до 6,000 слухачів, бувший секретар стейту Гюз звертав увагу голосуючих на те, що стояти за републиканським кандидатом на президента, значить не бажати собі, щоб економічне положення погіршилося. Гюз твердив, що Смит погіршить економічні відносини, а його експерименти готові довести край до катастрофи. Рівнож заявився він за тим, щоби форсувати прогибіцію. Гюз виступив дуже остро проти калюмній, з якого вони не походилиб боку, заявляючи, що калюмнії побивають завше того, хто ними воює.

Д-Р ВУРК НЕ ХОЧЕ ВІДПОВІДАТИ.

КАЖЕ, ЩО МАЄ ВАЖНІШІ СПРАВИ ДО ПОЛАГОДИ НІЖ БІҐОТЕРІЮ.

ВАШИНҐТОН, 1. листопада. — Як відомо, голова Демократичного Народного Комітету, Джан Рескоб, віднісся до д-ра Вурка, голови Републиканського Народного Комітету, з письмом, в якім подає афідейвити на це, що з рамени републиканської партії висилається письма, які побивають Смита за його католицькі переконання.

Д-р Вурк заявив, що він не має тепер часу займатися такими дрібними справами, а другі републикани, що перебувають у головній виборчій кватирі, заявили, що це самі демократи ширять біґотерію, а Рескоб хоче письмом закрити вину своєї власної партії.

САМОВБИЙСТВО ПОТОМКА ВАНДЕРБИЛТА.

ПІД ВПЛИВОМ ОПЕРИ ВАҐНЕРА „ТАНГАЙЗЕР".

НЮ ЙОРК, 1. листопада. — Ноел Моррис, літ 24, студент фильософії, потомок по матері Коммодор Корнелія Вандербилта, відобрав собі життя револьверовим вистрілом, не подавши ніякої причини. З його щоденника можна тільки заключати, що він був в опері на виставі „Тангайзера" та що це та саме вистава так поділала на нього, що він рішився розпращатися з життям.

Мати подала, що він у дитинстві потовкся при автомобілевім випадку і від того часу терпів завжди на мелянхолію.

ЗИМА НА ВЕСТАХ.

ВПАЛИ ВЕЛИКІ СНІГИ, А БУРІ СПИНИЛИ ЛЕТНИЧУ КОМУНІКАЦІЮ.

КАНЗАС СИТІ, 1. листопада. — В стейтах: Канзас, Небраска, Айова, Полуднева Дакота і Минесота впали великі сніги. В Вайомінґ греміло і блискало.

ЗГОРІЛИ ПІД АВТОМ.

МАВНТЕН ЛЕЙКС, Н. Дж., 1. листопада. — Миссис Альфред О. Корбин, письменниця з Ню Йорку, і Мисс Лі Герст закінчили трагічно життя, коли автомобіль, яким вони їхали, біля Факс Гил перевернувся й запалився від ґазоліни. Здається, що нещасте сталося з тої причини, що керуючий автомобілем стратив над ним контролю.

Обі жінки згоріли під автомобілем. Коли прийшла поміч, витягнено тільки кістяки.

МИССИС СМИТ „МУФУЄТЬСЯ".

КАЖЕ, ЩО НЕ ЗАІНТЕРЕСОВАНА В ПОЛІТИЦІ. НІКОЛИ НЕ БУЛА У ВАШИНҐТОНІ І НЕ БАЧИЛА БІЛОГО ДОМУ.

НЮ ЙОРК, 1. листопада. — Миссис Смит зі спокоєм глядить у будучність, без огляду на це, чи ввійде до Вашинґтону, чи ні. Щоб не сталося, їй треба готовитися зробити місце в Олбані Рузвелтам чи кому иншому. Треба отже залишити всьо в порядку і самому пакуватися. А це для жінки немала робота.

Миссис Смит заявила, що їй виборча кампанія дуже подобалась і мило було їй побачити стільки людей, але буде задоволена, як то всьо скінчиться. Політика її не інтересує, хиба о стільки, що нею займається її чоловік.

ДЕМОКРАТИ РАХУЮТЬ НА 258 ЕЛЄКТОРІВ.

ЧИСЛЯТЬ НА „СОЛІДНЕ" ПОЛУДНЕ І НА НЮ ЙОРК.

НЮ ЙОРК, 1. листопада. — З того, як доносять до Головної Демократичної Виборчої Кватири, виходить, що Смит може числити цілком певно на 114 голосів з полудня і на 45 з нюйорського стейту. 86 сумнівних голосів з инших стейтів впаде радше на Смита ніж на Гувера.

ГУВЕР НА ПЕРЕДІ.

ТАК ВИХОДИТЬ З ОБЧИСЛЕНЬ МІСЯЧНИКА ДИ ЛИТЕРАРІ ДАЙДЖЕСТ.

НЮ ЙОРК, 1. листопада. — З рахунку Ди Литерарі Дайджест виходить, що републикани мають за собою 44 стейти і 63.2% голосів.

ЗАГИНУЛИ ПІД ПОТЯГОМ.

Недалеко Сюарда, Пенсилванія, потяг налетів на автомобіль Захарчука. Зістали забиті відразу Захарчук, його жінка, двоє дітей та жінчина мати. Чік, що правив автомобілем, тяжко поранений і навряд, чи виживе. Автомобіль застряг був на переїзді, коли наближався експресовий потяг з Филаделфії до Пітсбурґа.

БУДУВАТИ-МУТЬ В АМЕРИЦІ ПОВІТРОПЛАВИ.

В Акроні, Огайо, будуть будувати два повітроплави для Злучених Держав. Ці цепеліни мають бути найбільшими в світі. На будову їх визначено 8 міліонів долярів. Інжиніри та головніші специялісти-робітники будуть спроваджені з Німеччини. Нові повітроплави будуть мати промір лету на 9,500 миль.

УМЕР В ЧАСІ ВІНЧАННЯ.

Італієць Бльозано, ветеран Великої Війни, брав шлюб у церкві. Коли його священик запитав, чи він бере собі за жінку наречену, Бльозано лише вимовив „так", і впав мертвий до ніг молодої. Священик каже, що шлюб був доконаний, а тому молода тепер залишається вдовою по Бльозані.

УБИЛИ ШІСТЬОХ ЗА ТЕ, ЩО МУСЯТЬ НОСИТИ ШТАНИ.

Згідно реформам, які переводить у своїй державі перський шах, все населення Персії має носити европейський одяг. Одному племени Арабів особливо не подобався примус носити штани. Це племя збунтувалося й забило шістьох перських урядників, що слідкували за виконанням закона про европейські реформи.

ЗАПОВІТ КОМПОЗИТОРА.

Великий чеський композитор Яначек, що помер минулого серпня, записав 100,000 кор. фільософічному факультетові в Брні на досліди народньої мови. Одночасно передав він туди свої матеріяли до студій над народньою мовою і право користуватись доходами зі своїх літературних праць. Його родинне місто дістало від нього дім, огород і ліс та 20,000 кор. на утримання цього майна.

ЩЕ ПРО ПРАВА НА „СТІНУ ПЛАЧУ".

Вслід за Арабами Жиди післали до англійського короля своє прохання о признання їм виключного права до „Стіни Плачу" в Єрусалимі. Щоби розвязати цей спір, король доручив Робертови Сесилови скликати в Женеві спеціяльну комісію з участю по два делеґати від жидів та маґомедан.

ДИКА ЛЮДИНА.

Підчас останних маневрів в пов. Новгородок на Литві попали стежі в лісі на людину, що була зовсім нага, а волосся спадало їй на лице і на плечі. Чоловік цей був підперезаний соломяним перевеслом, а бороду мав до пояса. На приказ „стій" почав він утікати і швидко зник в хащах. Околичні люде кажуть, що цей чоловік є певно дезертиром або злочинцем, який утік перед карою і вже кілька літ перебуває оттак по найтемніших місцях у лісах.

КИТАЙ ПЛАТИТЬ ІТАЛІЇ ЗА ВБИЙСТВО МІСІОНАРА.

Дня 31. жовтня ц. р. підписано договір між представниками китайського націоналістичного уряду та Італією, по якому Китай платить винагороду за вбивство в Нанкіні в 1927 році Італійця-місіонаря. 30,000 долярів, що платить Китай, призначено на добродійні цілі. Цим договором китайський уряд засадничо признав свою відповідальність за безпеченство чужинців на китайській території.

ОДИН ҐРАМ РАДУ ПРОДАНО ЗА ДВА МІЛІОНИ ДИНАРІВ.

Чехословаччина продала Югославії один ґрам раду за два міліони динарів. Прийшов по нього сам югославянський міністер здоровля. Пакунок, у якім оповитий рад, важив 80 кільоґрамів, бож рад мусить бути переховуваний в оловяних трубках. Рад є це дуже добра лічнича маса, яка випускає із себе луРчі, котрі прискає із себе лучі, котрі при великій убивають. Проданий рад буде випускати ті лучі кількасот літ.

ЗНАЙШЛИ НОВІ ПЛАНЕТИ.

В орбіті планети Юпітера бельґійський астроном відкрив сім невідомих дотепер планет. Вони знаходяться поміж тисячками инших, що розсіяні по небі між Юпітером та Марсом. Тепер їм надають імена та починають студії над ними.

ЧУМА В КИТАЮ.

В провінції Шансі вмерло від чуми 2,000 Китайців. Пошесть швидко розповсюднюється, все захоплюючи нові райони. Брак відповідної медичної допомоги та орґанізації не дає надій на скору успішну боротьбу з цією страшною пошестю.

БАНДИТИ ДАЛІ СВОЄ...

Чотирох забияк: Лабай і Мастикар, яких вже зловлено, та Омелян і Дикун, які втікли — напали на сплячих на пасовиску коло Батятич, пов. Жовква, Андрія і Михайла Рудників. Застрашених пастухів опришки побили і забрали їм плахту та уздечки. — В Андріївці коло Сокаля пострілено тяжко вечером Марію Гнатюківну, яка проходжувалася в городі. На дорозі в Каменоброді, пов. Городок Ягайлонський, почалася сварка між музикантом Ільком Марущаком і Мотою Іваном та Михайлом Марущаком. В часі сварки Ілько Марущак одержав три пострілові рани і перенесений до хати вмер. Померший був свідомим громадянином і яко найкращий музика в повіті радо підпомагав своєю працею нашим установам грою на фестинах і вечерках. — У лісі Гайки біля Ходорова напали два замасковані бандити на коршмаря Мойше Навбава з Суґрова. Забрали йому портфель і 20 зол. Досі їх не прилапано. — В Камінній, пов. Надвірна, вбито колом Василя Романюка. — В Любіни великім коло Городка на польового Козака напав Федьо Гебрик і хотів його вбити. На щастя куля хибила, а Гебрика арештовано. — Другого сторожа польового пострілили в Андрієві, пов. Рудки. Сторож, Гринько Запоточний дістав кулю в бік, але ще здужав втікти — а за цей час з поля забрано кілька кіп збіжа.

НАЙТЯЖЧІ КАПЕЛЮХИ.

На рибній торговиці в Лондоні є люде, що носять найтяжчі на світі капелюхи. Важать вони по чотири фунти, а зроблені зі шкіри і сукна. Ті капелюхи мають на дні грубезну подушку, бо властителі їх переносять на голові важкі скрині з рибою. Краями капелюха йде спеціяльна ринва, якою стікає дощ і вода. Двигарі ті вірять у забобон, що капелюха цього не можна ані чистити ані направляти, бо тоді його властителя чекає дуже велике нещастя.

ЯК В РУМУНІЇ.

Що в циганській державі пропадають цілі поїзди — про те знає цілий світ. Але і в Польщі починають траплятися подібні випадки. Ось на стації Черськ на Поморю пропало три вагони заладовані деревом, на школу кущця Боськовського. Починають наслідувати доброго сусіда...

БОРОТЬБА ЗА МЛИН.

Між властителями млина в селі Сіль у Великопольщі зайшла сварка, а далі й бійка. Один з властителів, Солєцкі, зібрав собі сімох людей і почав штурмувати млин, у якому замкнувся його спільник враз з челядниками. Напасники почали стріляти з револьверів, а коли Солєцкі зі своїми людьми кинувся розбивати двері, з вікон млина посипалося каміннє, окріп і бальки. Щойно поліція взяла на себе ролю посередника і зробила кінець бійці.

ШІСНАЦЯТЬ РОКІВ ЛИСТУВАЛИСЯ, ПОКИ ПОВІНЧАЛИСЬ.

Маркот переписувався з панною Терієн шіснацять років, поки нарешті вони одружилися. Ще в дитинстві батьки їх виїхали в ріжні місця мешкати. Вони всі шіснацять років жили у віддалі 3,500 миль одно від другого.

ЗЛОЧИН У ПОЧАЄВІ.

Волинь має кримінальну сензацію. Прокуратура веде слідство в справі смерти адвоката в Почаєві, Зоряна Волод. Савицького, уповноваженого Почаївської Лаври, якого поховали як самовбивника. Тепер деякі члени рідні покійного вивели на денне світло підозрілі обставини його смерти у звязку з конфліктом, у який попав Савицький на довго перед смертю зі своєю мачухою та її сином. Вони обоє були невдоволені з його недавнього подружа, маючи претенсії до його маєтку. Коли Савицькому, що переїхав до Кремянця, мав уродитись син, його мачуха домагалася, щоби він записав їй майно в Почаєві, бо вона хоче вийти замуж, (утрете, в 65 р. життя!). 31-го липня мачуха візвала його до Почаєва, пищучи, що занедужала, і Савицький звідти вже не вернувся. Його найшли застріленого в його спальні. На підставі зізнань мачухи поліція зареєструвала самовбивство. Аж тепер знавці стверджують, що стріли, від яких згинув Савицький, ішли з віддалі. Син мачухи забрав ключі в убитого і поїхав до Кремянця, де перетрусив негайно стіл і папері покійного. Всі ці подробиці, що є познаками обдуманого злочину, дають притоку до судового слідства проти підозрілих винуватців.

„ҐРАФ ЦЕПЕЛІН" ВИТРИМАВ СТРАШНУ БУРЮ

БІЛЯ НЮФУНДЛЕНДУ ДУВ СТРІЧНИЙ ВІТЕР ТАКОЇ СИЛИ, ЩО ПОНІС ПОВІТРОПЛАВ НАЗАД. НЮФУНДЛЕНД — МОГИЛА ЛЕТУНІВ.

ФРІДРІХСГАФЕН, 1. листопада. — Командант повітроплава д-р Екенер каже, що цепелін видержав блискучо всі проби. Але для реґулярної комунікації з Америкою треба будувати повітроплави кріпші та з сильнійшими моторами, що в разі бурі моглиб гнати повітроплав з більшою скорістю.

Над Нюфундлендом „Ґраф Цепелін" попав у полосу такого стрічного вітру, що цілу ніч його несло назад, хоч усі мотори робили на повну силу. Д-р Екенер переконаний, що всі летуни, які змагалися перелетіти з Европи до Америки, загинули біля Нюфундленду. Там зпоміж скал вириваются вітрові струї такої сили, як торнадо. Поки вони не досліджені, Нюфундленд завжди буде для летунів найбільшою загрозою.

Таксамо потрібно на Нюфундленді влаштувати метеорольоґічну стацію, щоби мати точнійші відомости про стан погоди.

Пасажири повітроплава навіть не знали, яку страшну бурю вони пережили в дорозі. Вся догора цепеліна виносить 4,500 миль.

В НІМЕЧЧИНІ 225,000 РОБІТНИКІВ ЗВІЛЬНЕНО З ФАБРИК.

ФАБРИКИ НЕ ПОГОДИЛИСЯ НА ПІДВИЩЕННЯ ПЛАТНІ РОБІТНИКАМ. УРЯД ВЖИЄ ЗАХОДІВ, ЩОБИ СКОРШЕ ПОГОДИТИ ФАБРИКАНТІВ З РОБІТНИКАМИ.

ЕСЕН, 1. листопада. — В ренській области та у Вестфалії звільнено з фабрик залізних виробів 225,000 робітників. Це відповідь фабрикантів на рішення міністерства праці про підвищення робітникам заробітної платні.

Дотепер робітники одержували 78 пфеніґів на годину. Вони домагалися підвищення до 90 пфеніґів. Роземна комісія запропонувала збільшення платні до 85 пфеніґів. Міністер праці заявив, що це рішення зобовязує обидві сторони, але фабриканти ка це не погодилися та звільнили робітників з фабрик. Вони виправдуються, що така підвишка платні збільшить ціну на німецькі залізні вироби так, що вони не зможуть конкурувати з виробами инших держав.

Всеж сподіваються скорого полагодження цього конфлікту під натиском правительства, бо спинення такого великого числа фабрик може викликати в Німеччині тяжку економічну кризу.

АНҐЛІЯ НА ПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ.

УРЯД БОЛДВИНА СТРІНЕ В ПАРЛЯМЕНТІ ГОСТРУ КРИТИКУ. ОСОБЛИВО ЧЕКАЮТЬ НАПАДІВ НА ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ ТЕПЕРІШНЬОГО УРЯДУ.

ЛОНДОН, 1. листопада. — Уряд Болдвина в кінці свого пятилітнього урядування стоїть на передодні гострої критики зі сторони робітничої та ліберальної партій. Сподіваються, що з хвилі розпочаття праці парляменту з днем 6 листопада почнуться гострі напади на діяльність консервативного уряду.

Зокрема чекають завзятої критики закордонної політики уряду Болдвина, а особливо відносно Злучених Держав.

БІЙКА ЮНІЙНИХ РОБІТНИКІВ ЗІ СКЕБАМИ.

ЮНІЙНІ РОБІТНИКИ НАПАЛИ НА СТРАЙКОЛОМІВ, ЩО ПО ЗАКІНЧЕННІ СТРАЙКУ ВЕРТАЛИСЯ ДОМІВ.

МЕЛБУРН, Австралія, 1. листопада. — Тут виникла велика бійка між юнійними портовими робітниками та страйколомами. Підчас страйку юнійних робітників замінили „добровольці". Коли ці скеби поверталися потягом домів, на них напали юнійні робітники й багатьох добре побили.

ФРАНЦУЗИ СТРІЛЯЛИ НА ІТАЛІЙСЬКИХ РИБАЛОК.

ЦЕ МОЖЕ ВИКЛИКАТИ ОБМІН ДИПЛЬОМАТИЧНИМИ НОТАМИ МІЖ ІТАЛІЄЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.

ЛЕҐГОРН, 1. листопада. — Французький торпедовець привів до порту чотири італійські байдаки. Він захопив їх біля острова Корсики у французьких територіяльних водах.

Ці рибалки не послухали приказу торпедовця спинитися. Тоді він дав гарматний стріл понад ними й заарештувавши їх, привів до французького порту. Рибалки заявили, що вони не знали, що знаходяться на французьких територіяльних водах.

Сподіваються протесту зі сторони Італії.

АФҐАНІСТАН ЕВРОПЕЇЗУЄТЬСЯ.

ЗАВОДИТЬ У СЕБЕ ЗАХІДНУ КУЛЬТУРУ, АЛЕ ЧЕРЕЗ ТУРЕЧЧИНУ.

КАБУЛЬ, Афґаністан, 1. листопада. — Афґаністанський емір все більше старається поширити західну культуру в своїй державі. Тепер він прикликав з Туреччини до Афґаністану чотирох молодих артистів, що скінчили в Стамбулі школу малярства та різьбарства.

Завданням їх буде вчити Афґаністанців, що для маґомедан немає гріха в різьбленню людських постатей та в малюванню картин.

ВШАНУВАННЯ ПАМЯТИ РАДІЧА.

ЗАГРЕБ, 1. листопада. — В день свята „Всіх Святих" на могилі Стефана Радіча перебуло двайцять тисяч Хорватів. Вони там молилися, щоби ідеї Радіча та двох инших хорватських вождів, убитих разом з ним, жили й кріпли в серцях хорватського народу.

Лідери хорватського селянства Матчек та Прибішевіч виголосили промови, в яких зазначили, що три вожди, яких память вони тепер святкують, загинули в боротьбі за хорватську національну справу.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDFD 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Maij Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES. Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Oorder
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N

ПРИЯТЕЛІ РОБІТНИЦТВА?

Від початку кампанії час від часу висувається справу робітництва. Раз одна, то знова друга партія її висуває. Нарешті дійшло до того, що демократичний кандидат Смит виголосив у Нюарку, в стейті Ню Джерзі, промову, котру він так і назвав промовою про працю.

Ся промова мала на ціли представити демократичну партію як справдішну партію робітників. На свое твердження демократичний кандидат наводить докази: захованне демократичної партії в справі водної сили, прогибіції, безробіття й страйків. На скільки вірна ся претенсія?

Справа передання водних сил на державу важна, але сама одна на поправу робітничої долі впливу мати не може. В справі прогибіції ніхто не зможе ще довгі роки нічого путнього зробити; маси робітників піддержують ще всі ті суспільні сили, що їх позбавляють рівноправности з богачами.

Остають як справдішне мірило відношення партії до робітників справа безробіття і страйків. Смит остро критикує републиканську партію за неробство в сих справах. Його критика слушна. Републиканський президент і републиканський конгрес нічого не зробили ні в справі безробіття ні в справі страйків. Але чи з сього може Смит або демократична партія збивати собі політичний капітал? Як заховувалася ся партія в конгресі? Вона могла в конгресі зажадати урядового виступу в справі страйку вуглевого чи текстильного. Вона могла зажадати чогось позитивного від уряду для облекшення долі безробітних. Поступові републиканці домагалися від демократичних конгресменів і сенаторів таких виступів. Чи демократична партія здобулася на таку акцію? На якийнебудь всилок?

Ні! Демократична партія хотіла показати, що вона „така сама добра", як републиканська. Вона ніякої інакшої програми не виставляла. Вона в конгресі не предложила ні одної поступової міри в обороні робітників.

Підчас виборів теж вона старається доказати, що вона „така сама добра", як републиканська. Вона старається зібрати на вибори міліони долярів, як републиканська. Вона встановляє начальником кампанії міліонера, якого ніхто не посудить за приязнь до робітників. Вона збирає гроші від людей, які можуть платити по кількадесять тисяч долярів, від людей, яким інтереси робітників чужі.

Словом, різниця між републиканською й демократичною партією не лежить у відношенню їх до робітництва. Їх відношення до робітництва однакове. Для них робітнича справа не є безпосередною спірною точкою між великими партіями при сих виборах. Тому демократичний кандидат зробивби краще, як би не вдавав, що його партія не така сама, як републиканська, але краща.

ОБЄДНАННЯ І СТАРИЙ КРАЙ

(Зі звіту секретаря Обєднання д-ра Л. Мишуги, виголошеного на річнім засіданню Обєднання дня 24. жовтня б. р.).

За нами шестий рік істновання Обєднання. До $86,678.17, які досі Обєднанне зібрало в'д імени американських Українців на допомогу визвольним змаганням Рідної Землі, дописуємо ще свіжих $28,953.38, які ми зібрали за послідний рік.

Згадую нарочно на самім вступі за ті дві, зібрані для краю квоти, які в загальній сумі виносять тепер $115,631.55. А роблю це тому, що закидують Обєднанню, неначеб воно не було нічим іншим, а тільки пересилковим бюром. Коли хто так думає, то хай знає, що не є перше в Америці гуманітарне, виключно на ідейних побудованє пересилкове українське, народне бюро, яке точно, совісно і впертo збирає жертви на всі можливі благородні й ідейні народні потреби і ті жертви совісно до краю пересилає. Згадую за ті жертви на першім місці, бо якраз ті жертви є ділою в очах не тільки наших найбільших ворогів, але також й тих, що живуть між нами. Бо є і свої власні власті юродиві діти, які в партійній чи особистої ненависти переболіти не можуть, що в Америці вдержалася через шість літ згорою народна інституція, що не має за собою мармотравства народнього грошa, ні політичного блоферства.

Я згадую за ті жертви, бо воно є накращим доказом для окупантів наших земель, що український нарід, деб він не був, не погодиться з теперішним поневоленням, а буде далі змагати до повного визволення і здійснення ідеї соборної української держави. Ті жертви є пророчистим доказом протесту проти гнобителів нашого народу. Ті жертви, складені на руки Обєднання, дають саме право Обєднанню говорити від імени американсько-української іміграції і бути її висловом і представником. Бо належати до Обєднання, значить давати постійну жертву на визвольну боротьбу нашого народу. Значило протестувати, заявляти і виголошувати пламенні беседи, щоби бути членом Обєднання. Тут треба бути хоч в тій мірі активним, що складається постійну жертву на край. І коли в той спосіб хочемо мірити силу Обєднання, то чейже не буде такого, що не признав би, що Обєднання з кождим роком зростає; воно зросло і в послідним році. Тисячні імена жертводавців, що їх проголошує національна преса в Америці, і ті численні віча та маніфестації, що їх відбувають по громадах на заклик Обєднання, свідчать найкраще, що ідейно Обєднанне поконує чимраз більше перешкод та притягає до себе щораз більший гурт нашої іміграції.

Діяльність Обєднання обіймає політичну і гуманітарну акцію. Послідний конгрес наложив на Обєднання ще нові, особливо важкі обовязки, що вяжуть нас з нашим життям в Америці. З поодиноких звітів буде видно, о скільки Обєднанне вивязалося з тих обовязків. А я дозволю собі говорити всі ті справи більш загально.

Обєднанне і Старий Край.

В першу чергу згадаю про наші відносини до рідного краю. Ходить мені тут головно о політичний бік справи. І тут мушу зміцня підчеркнути, що вони не є такі, як повинні бути. Наше Обєднанне має виразно самостійницько-соборницький політичну плятформу. Є воно націоналістичною організацією, проповідуючою боєвий націоналізм, позбавлений усяких компромісів зі всіми окупантами наших земель. Все те знаходить свій вираз не тільки в статуті Обєднання чи численних резолюціях конгресів, але є дійсним виразником наших почувань. Наша безкомпромісовість не є ніяким блофом за моря, дешевеньким собі кличем, що нічого нас не коштує, а тільки льогічним висловом тої трагедії, яку пережив наш нарід в історичному і недавньому минулому і яку переживає ще й досі. По тій причині ми глухі на всякі звороти до „реальної" політики, без огляду на те, чи такий зворот звернений в сторону Варшави чи Москви, Праги чи Букарешту. Через те саме так важко нам зілятися в політичнім розумінню з тими націоналістичними угрупованнями, що потворилися за останні літа в краю і за кордоном. Брак такого зілля потягає за собою певні консеквенції. Ми не беремо в формуванню політичного життя в краю такої участи, як могли би. Через те саме годі нам навіть перевести допомогову акцію на певні політичні цілі, як от на послідні вибори до сойму і сенату у Варшаві. В засаді ми були за такою допомогою на вибори, як і за тим, щоби вийшло найбільше число українських послів, без огляду на те, з якої партії вони не виходилиб. Та національний табор в краю такої допомоги на вибори від нас не дістав. А не дістав тому, що проти Українського Національно-Демократичного Обєднання (УНДО) піднесено тут зі всіх сторін закиди угодовости. Загально тут підносили, що в рядах цеї партії є певна група, що заявляється за „реальною" політикою, якої виразом був би угодовий настрій супроти Польщі з боку українського населення в заплату за ріжного рода політичні чи економічні полекші з боку уряду у виді грошевих допомог для наших інституцій, чи концесій на банк і т. п. Якби ця група вийшла з партії і вела своє діло отверто, то ситуація прояснилася би і відносини між УНДО й націоналістичним тутешним громадянством сталиб більш щирими і нормальними. Та так воно не є.

Якої шкоди наносить ся угодова група, пізнати найкраще по тих великих зусиллях, яких нам треба було тут вживати, щоби вдержати збірку на допомогу Центральному Комітетови для допомоги жертвам повені. Бо і збірку для потерпівших від повені розбивали тут під закидом, що та збірка ведеться з рамени УНДО, себто угодовців. Супроти цего нема дива, що не вдалася акція на чисто політичну справу, себто на допомогу виборчій акції УНДО.

Між нами і старим краєм нема одної думки щодо нашого політичного представництва за кордоном. Під тим розуміємо цей центр, що звязаний з особою д-ра Евгена Петрушевича, як першого президента Західно-Української Народної Републики.

Ми вповні погоджуємося зі старим краєм щодо цего, що край це центр. Він рішає і дає головний напрям нашій дальшій боротьбі. Але з того ще не виходить, щоби старому краєви стояти на становищі Ради Амбасадорів з 14 марта 1923 року і ліквідувати уряд президента ЗУНР, чи зупиняти його діяльність на міжнародній арені, згл. їй шкодити, підриваючи його авторитет, чи квестіонуючи його мандат, одержаний в часі, коли була своя держава і коли наш нарід мав спромогу виявити свою волю.

Ми не можемо зрозуміти, чому саме не може прийти до порозуміння між безкомпромісовим супроти окупантів політичним проводом в краю і таким самим президентом Петрушевичем? Чому визвольна акція краєвого проводу мае колідувати з такою самою акцією през. Петрушевича? І чому органи, що стоять у звязку з през. Петрушевичем, мають висмівати заграничні виступи представників УНДО, коли ті протестують проти польської окупації?

Навіть в такій справі як революційна боротьба нема між нами і старим краєм гармонії. З американським громадянством були в тім році в контакті дві революційні організації: Західно-Українська Революційна Організація, з видавництвом „Український Революціонер", і Українська Військова Організація (УВО), що видає орган „Сурма". Конкуренційна боротьба між тими двома організаціями відбила своє пятно і на наших взаємних відносинах, а в практичнім висновку причинилася до того, що ні одна ні друга організація не використали як слід американського жертвенного запілля на ту акцію, на яку звідси по праві пішли би найбільші жертви.

Щоби не доливати оливи до огню, намагалися ми стояти весь час оподалік тих всіх терть, що мають своє жерело в старім краю. Ми знали про них з ріжних жерел, але були тої думки, що своїм вмішуванням лиха не направимо. Бачучи промахи з ріжних боків, ми намагалися, де тільки могли, острі вістря притупити, уважаючи всі ті тертя як свого рода природні наслідки тої національної катастрофи, яку нам доводиться переживати по утраті нашої державности. Ми є того переконання, що наш національний табор у краю переформовується ще далі ідеольогічно, витворюючи щораз нові партійні угруповання. Згадаю тільки от хочби про націоналістичний закордонний центр, що зветься Провід Українських Націоналістів і його орган „Відбудова Нації".

Коли ми не брали досі активної участи в перетворенню тих нових ідей, то це не значить, що ми не доцінювали їх вартости. Коли не доливали оливи до огню, то це не означає, що ми нялякалися упадку націоналістичних старих богів. Ні, ми тільки не мали змоги брати участи в паленню в нашим національним життю того, що вже давно повинно було бути викинене в ідеольогічнім розумінню на смітник. Бо і ми тут за морем не маємо нічого спільного з тим націоналізмом наших батьків, який виховував попри всі національні сентименти на ділі вірних підданих Австрії чи Росії, а тепер готов за якийсь час виховувати таких-же самих підданих Польщі. Ми не маємо нічого спільного з тим націоналізмом, що лякається боротьби, що недовіряє власним силам, що добачує у всім тільки загибель, шукаючи зарaзом ратунку в польськім соймі чи сенаті чи в концесіях на банк чи на яку другу економічну чи культурну інституцію. Ми глядимо того, що вміємо в нових часах, до яких треба пристосувати нові методі, за які можуть братися сміло тільки нові люде, що не обтяжені психічним баластом тих, що в боротьбі добачують тільки ляк, що бояться пустити на розбурхане море, щоби не затратити того, що мають, що тремтять за свій авторитет і свої позиції, що вміють тільки пристосовуватися до обставин як реальні політики, а не вміють реально глядіти в будучність нації, себто порозуміти те, що їх реальна політика веде до реальної смерти нації. От чому ми є за моря за волевим чи там боєвим націоналізмом, за тим новим, що пробиває собі вперто шлях у краю і який один зможе спасти нашу націю.

Не маючи змоги брати активної участи у вщіплюванню тих нових ідей в нашу масу в краю, вщіплювали ми їх тут в Америці в наші робітничі маси, а у відносинах до старого краю сконцентрували свою діяльність головно на допомогову акцію. Для краю зібрали ми сього року $28,953.38, а для національної ідеї зробили те, що американсько-українська іміграція не пішла мимо агітацій за орієнтацію на захід чи пак Польщу, ні за гетьманом Скоропадським, чи якимсь там другим, ні за орієнтацію Ліги Сходу, а за орієнтацію на своє власне хотіння і на свої власні сили.

Б. Будзиновський.

НА ДВА БОКИ.

(Історична повість).

(40)

Хмельницький вийшов і пішов до Кричевського. Від полковника пішов до попа, від попа до Аврумка, де пив аж до рана. Люди дивувалися, що він по таким нещастю такий веселий. Не знали, що він, сміючися, сміється на кутні зуби. Пив аж до рана. Рано стали надтягати його приятелі. Коли їм переказав свою розмову з Конецпольским, приятелі стали його запевняти, що Суботів до пару днів буде назад в його руках.

— Чейже зберемо таку силу козацтва, — казали, — щоби подужати ті дві, чи три сотні війська, підстарости. Реєстрових козаків полковник не дасть йому.

— Суботів пусте, — Хмельницький замітив. — Суботів легко взяти. Але як тут в Чигирині доберемося до хати Чаплінського? Олени не лишу йому. Скорше Суботів нехай би прилип до него, а Олену мушу мати назад.

— Коли ти на ту Олену так напосівся, то і її добудемо, — відповів Сомко. — Хоч... не хочу оскорбити тебе, Богдане, але позволь сказати собі, що жінка з другої руки...

— Вона й так вже була вдова! — сотник відрізав. — Вона... і як вдова.

Пані Чаплінська тривожно вижидала вістий з міста. Сказали їй, що Хмельницький збирає козаків і піде війною на Чаплінського.

— Може муж з Суботова не верне? — думала коли вже смеркалося, а Чаплінські не надходив. — Може козаки вже обложили його в суботівськім дворі? А може перейміли в дорозі і вбили?

Коли так думала, надійшла Марина.

— Не чула ти, — Олена спитала — де тепер мій муж і що робить Хмельницький?

— Пан підстароста у пана старости, бо з Суботова вже приїхав, — дівчина відповіла. — Сотник в темниці. Саме тепер схопили його гайдуки пана підстарости. Я сама бачила, як вели його. Кажуть, що завтра зітнуть його. Буде погано. Козаки стягаються з усіх усюдів. Грозять, що як з голови сотника впаде один волос, то зруйнують і виріжуть Чигирин.

— Ось тобі на! — Олена крикнула заломивши руки. — А якой Хмельницького випустили?

— То обійшлосьби без різні. І підстароста лишиться живий, і ви, пані, не вмрете такі молоді.

Стукало служить у підстарости?

— Та у підстарости.

— То він ворог Хмельницького?

— Та чого мавби бути ворогом? Якби був ворогом, то бувби не пустив мене до сотника, коли той ще сидів на Суботові. У підстарости робить свою козацьку службу, тай тільки всего. Поза військовою службою він свій пан.

— Гадаєш, що як хто спасе сотника, то тим самим спасе Чигирин, спасе мого мужа і спасе мене?

— Таки так думаю.

— Якби ти допросила твого козака, щоби він поміг мені спасти сотника, то зробив би це? Але держати язик за зубами, щоби ніхто не провідав, що я тут пхала пальці між двері?

— Як я його прошу, то се для него приказ. Таксамо, як він мене просить, я зроблю.

— Чи не пробравсьби він до темниці, щоби сотникови шепнути бодай пару слів?

— Він вже не таку штуку втяв нераз. Може й сам буде стояти на варті. Як не він, то може який його приятель.

— Іди до него і проси його, нехай доконче добереться до сотника і шепне йому таке: Пані Олена Чаплінська переказує вам ті її слова: „Любий Богдане! Будь розумний, то все буде добре".

— Більше нічого?

— Більше нічого. Решту я сама зроблю.

Ледви Марина відійшла, надійшов Чаплінський. Мовчки повечеряв, мовчки взяв Олену за руку і пів її за собою до спальні. Олена пішла за ним, але сіла на стільчику під вікном і сказала:

— Нині не піду спати.

— А щож будеш робити? — спитав здивований.

— Буду сидіти одягнена, щоби в кождій хвили бути готовою втікати. І тобі раджу, не роздягайся.

— Чого втікати? Куди?

— Хіба не знаєш, що козаки збираються вирізати Чигирин? Ти погибнеш перший, я друга, з тобою. Досхочу вислимося під землею в спільній могилі... Як можна було крутити собі самому мотуз на шию?! Я гадала, що ти розумніший, що в тебе ліпше серце. А ти каменем на того, хто не тобі хлібом...

— Може я на тебе кинув каменем? Що ти верзеш?

— На мене ні, але на того, котрому завдячуєш мене.

— Я тебе завдячую моїм драгунам.

— Чи то твої драгуни викупили мене з турецької неволі? Чи твої драгуни привезли мене до Суботова? Чи то твої драгуни перебили мій поворот до мого батька у Львові? Чи то твої драгуни не дали мені іншому, бо чуючи, що ти мене любиш, держали мене для тебе? Чи то твої драгуни передали тобі від мене твого гудза? Все те зробив не твої драгуни, бо зробив сотник Богдан Хмельницький, котрому ти подякував, загортаючи його маєток і його самого вкидаючи в льох. Чи се не камінь за хліб?!

— Хочби правдивий був початок твоєї літанії запитів, то на послідні питання мушу заміритить, що сотник нічим не показав охоти дати тебе мені.

— Не передав тобі гудза з невилупленими очками?

— Та передав, але одночасно сказав мені, що тебе не дасть мені, бо бере для себе.

— Як ми обоє змовилися? Ми змовилися так, що правду скаже тобі твій гудз. І той гудз не збрехав. Що сотник зажартував собі, то се правди не зміняє.

— Не втропаю.

— Бо насамперед треба було мене спитати, як то було.

— То скажи бодай тепер.

— Отже то було так. Він питає мене, чи я не хотілаби віддатися. А я йому кажу, що хочби зараз. Він питає, чи маю кого на приміті. Я кажу, що підстароста любить мене, а я його. А він каже, що волівби сам взяти мене. А я йому, що з тим треба було вийти рік тому, ще заки я задивилася на підстаросту. А він на те воркнув „з Богом, Парано!" Я його прошу, щоби не сердився на мене. А він іде до скрині, витягає намисто, наременники, серіжки тай ще якісь цяцьки. Всьо золото і камінне, всьо таке, що аж за очи хапає. Дає мені і каже, що то від него для мене на дорогу. Ще й гроші дам, каже, бо продав кільканацять биків. Чаплінський добрий хлоп, каже, будеш у него як у Бога за пазухою. А я, хап його гудза і цілую. А я йому дію гудза і прошу, щоби передав тобі. А він питає, нащо? А я, що то моя відповідь про згоду мого опікуна. А сотник сміється і каже, що троха пожартує собі з тебе, кажучи, що він сам бере собі мене за жінку...

— Справді? Справді так було. Я повинен був подумати, що він може жартує. Бо він таки любить жартувати. Ось раз я питав його, що ти за одна. Він сказав мені, що ти з тобою женитися, але не може, бо він простий козак, а ти царівна. Щоби тебе дістати, казав, зробить великий бунт козаків, сотворить українське царство і стане царем. Аж тоді возьме тебе... царівну, та зробить царицею. Отже він, даючи мені гудза, також жартував, бо був дуже веселий.

— Ось бачиш, що ти наробив! Моє намисто, якого ти мені не купиш, лишилося у Хмельницького, бо твої драгуни вхопили мене і вивезли так, як я стояла. Вже й грішми сотник не вивинує мене.

— Зате маю цілий Суботів, чотириста кіп збіжа, пасіку і троха худоби.

— А як його козаки все те спалять? Як будуть палити цілу свою пасіку? Прийдуть з Запорожа, щезнуть на Запорожу і шукай вітра в полі. А як наскочать на Чигирин і виріжуть всіх Ляхів? Ти згинеш перший, я друга. Або я перша, ти другий. Найліпше булоби не дратувати їх більше і Хмельницького випустити з темниці. Нехай віється, куди схоче.

— Ти щось загорячо обстоюєш за ним.

— Бо я мушу бути вдячна йому. Якби не він, то ти й за їздом був би не дістав мене, бо мене в Суботові цілком не булоби. Як я тепер щаслива, бо маю тебе, то се лиш йому завдячую. А хочби й не мала причини до вдячности, то розум каже мені не дратувати ворогів. Завтра може стануть в огни криша над нашими головами. Завтра може залляти нас море крови.

(Дальше буде).

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ДНЯ 1. ЛИСТОПАДА 1918 РОКУ СТАЛОСЬ НА НАШІЙ РІДНІЙ ЗЕМЛІ ЧУДО, БО:

...Від нахмарних шпиців Чорногори
Аж до плодючих понадсянських піль
Знялася пісня, як бурхливе море.
Нехай пропаде наш відвічний біль.
Осанна гордим Лицарям. Ми вольні.

Десять літ минуло від цеї світлої хвилі. І ту саме світлу хвилю, це Свято Української Державности

ВІДСВЯТКУЄ НЮЙОРСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. ЛИСТОПАДА 1928 Р.

коли то відбудеться

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКИХ ТОВАРИСТВ В НЮ ЙОРКУ

Святочний Концерт

В КОНЦЕРТОВУ ПРОГРАМУ ВХОДЯТЬ:

1) Святочна промова: виголосить Др. Л. МИШУГА.
2) Барітонове сольо: відспіває п. М. ШВЕЦЬ.
3) Фортепянове сольо: відограє п-на ВІРА СТЕТКЕВИЧ.
4) Сопранове сольо: відспіває п-ні Г. ФЕНЧИНСЬКА.
5) Скрипкове сольо: відограє п. В. ЧОСНИК.
6) Хор „БАНДУРИСТ" під проводом п. Ю. КИРИЧЕНКА.
7) Діточий Хор Української Школи під проводом п. О. СТЕТКЕВИЧА.

та инші.

КОНЦЕРТ ВІДБУДЕТЬСЯ О ГОД. 7. ВЕЧЕРОМ

в Stuyvesant High School, 345 E. 15 Street між 1 а 2 Евнею

ВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА БУДОВУ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ.

ВСТУП 50 ЦЕНТІВ.

ГРОМАДЯНЕ! В того рода святі, як Десятиліття Проголошення Української Державности на Західно-українських Землях обовязково возьме участь кожда свідома одиниця. Бо хоч в той спосіб віддамо поклін тим, що положили свої голови в боротьбі за нашу свободу. На тім святі наберемо нового завзяття до дальшої боротьби. 257

ПОДАТОК ВІД УХ!

То загально звісне, що уряди всіх країн роздумують над тим, якими би то податками „вщасливити" своїх горожан. І Даляй-Ляма, володар Тибету, не остався позаду: він наложив податок від ух! Кождий Тибетанець, який хоче прикрасити свої уха ковтками, мусить платити за них податки. І тепер уже є три роди мешканців у Тибеті: одні раді з того, що заплатили податки, инші горді з того, що завдяки свому богатству можуть платити високі податки від ух і обвішують оба вуха дорогоцінними каменями (самоцвітами), а третя категорія Тибетанців — обрізує собі вуха і не платить податків від ух. Шкода, що не можна всього обрізати собі, щоби не платити ніяких податків.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК, Н. Й. ПОЗІР!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКА „ЖІНОЧА РАДА"

устроює

ВЕЛИКИЙ

БАЛЬ

В СУБОТУ, 3. ПАДОЛИСТА 1928

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ
MANHATTAN LYCEUM
66-68 E. 4th ST., NEW YORK, N. Y.

Початок в год. 7-ій вечером.
Вступ 50 центів.

Часть доходу призначена на будову санаторії в Москалівці, коло Косова, для письменників. 257

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ. УВАГА!

ТОВ. ІМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО, відділ 219 Укр. Нар. Союза

устроює

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ

БАЛЬ

В СУБОТУ, 3. ПАДОЛИСТА 1928

В ГАЛИ
52 WEST STREET, NEWARK, N. J.

Початок в год. 7-мій вечер.
Вступ 35 центів.

До численної участи запрошується все громадянство. 256-7

ПОЗІР! CARTERET, N. J., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПАРОХІЇ, при співучасти українського громадянства і українських Товариств, Братств і Сестрицтв в Картерет

відбудеться

ВЕЛИЧАВИЙ

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

В 10-ту РІЧНИЦЮ ЛИСТОПАДОВОГО СВЯТА

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА 1928 РОКУ

В ГАЛИ НІМЕЦЬКІЙ НА ROOSEVELT AVENUE.

Рано по Службі Божій відправиться панахида за погибших укр. героїв. В концертову програму входять місцевий хор „Боян", хор шкільний, дуети, соля сопранові, барітонові, басові, скрипкові, деклямації, рівнож виступить смичкова орхестра під управою свого учителя Мирона Тимкевича. Хор під дірігентурою місцевого учителя Дан. Стецика. Акомпаніямент обійме п-на Мар. Проскура. — Святочну бесіду виголосить др. Лука Мишуга.

Початок в годині 7-мій вечером. Вступ 50 центів.

Дохід призначений на будову дому Укр. Інвалідів в старім краю.

Поважані Родимці! Кождий культурний нарід любить і дорожить своїми національними святощами. Збудім же і ми любов та пошанівок в серцях своїх до наших славних героїв, котрі в обороні своєї батьківщини, своєї матери України, віддали всі свої золоті почування, своє знання, свої здібности, свою силу своє серце, а вкінци себе самих на жертвеник за життя будучих поколінь. 256-7

Тож для 4. листопада най не бракне ані одного Українця і Українки на сім святі, без ріжниці переконань та партій, та в тім дни перенесемося духом на рідну землю і схилимо свої голови над могилами наших укр. борців та мучеників, що віддали своє життя за ідею України. — Комітет.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й.! УВАГА!

ЗАХОДОМ СЛАВЯНСЬКИХ ГРУП РЕПУБЛИКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ В НЮ ЙОРКУ

відбудеться

ВЕЛИКЕ РЕПУБЛИКАНСЬКЕ

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ

і

КОНЦЕРТ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ПАДОЛИСТА 1928 РОКУ

В COOPER UNION, ПРИ 8-МІЙ УЛИЦИ
3rd & 4th-AVES., NEW YORK CITY.

Початок віча і концерту точно в годині 2-гій пополудни.

Бесідники на цім вічу будуть: українські, російські, лотиські, естонські, чеські, литовські і юго-славянські.

Головними американськими бесідниками будуть:

JUDGE BLAU, Chairman of the Meeting
ALBERT OTTINGER, кандидат на губернатора стейту Ню Йорк.
SOL ULLMAN, кандидат на конгресмена 14-го Дистрикту
і другі американські бесідники.

Програма концерту есть богата. Від Української Групи виступить Хор „Бандурист" під управою проф. Юрія Кириченка.

Майже всі групи поставлять свої співучі сили, так використаймо нагоду і приходім всі як оден.

Вступ вільний для всіх. — Колекти жадної не буде.

Український Реп. Комтіет.

НЮ ЙОРК! БОРОТЬБА НЮ ЙОРК!

ІВАНА

ЗАЛІЗНЯКА

великого українського силача

— проти —

ЧАРЛИ ЛАПАНЕН

фінляндського чемпіона.

ГАРДІНІ проти ФОҐЕЛЯ

ВЛАДЕК ЗБИШКО

— проти —

МУЗАН

ДОМІНҐОЗ проти ЛУРИХА

ТКАЧЕВ проти ГАНСЕН

У ВІВТОРОК, ДНЯ 6-ГО ЛИСТОПАДА 1928 РОКУ

В СТАР КАСИНО, 107 вул. і Лексінґтон Ав., НЮ ЙОРК, Н. Й.

ПОЧАТОК 8.15 ВЕЧЕРОМ.

ТИКЕТИ ПО $1.00 і $2.00.

Дороговказ: Брати 3-тої Евені елевейтор до 106 вул., або Лексінґтон Ев. собвей до 104 вул. 257-9

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА"

Увага! Ню Йорк, Бруклин і околиця! Увага!

ВИТАЙТЕ ОДИНАДЦЯТІ РОКОВИНИ

ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

ЗАХОДОМ МІСЦЕВОГО КОМІТЕТУ СОЮЗА УРО В НЮ ЙОРКУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА 1928 Р.

(SUNDAY, NOVEMBER 4th, 1928)

ВЕЛИЧАВИЙ

КОНЦЕРТ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ,
66-68 EAST 4th STREET, NEW YORK, N. Y.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 7-мій ВЕЧЕРОМ.
ВСТУП 65 ЦЕНТІВ.

В програмі цього концерту візьмуть участь: Хор ім. Леонтовича при Укр. Роб. Клюбі, під проводом проф. Гайворонського; співачка М. Галіч, сопран; т-ка М. Дмитришина, альт; С. Горемика, барітон; тов. Гула, скрипкове сольо; т-ка А. Наконечна, альт; М. Галіч і М. Дмитришина відспівають дует; т-ка Оля Шопінська виступить з деклямацією; танцюристи з Укр. Спів. Кружка в Брукліні; колективна діточа деклямація і живий образ, в якім представиться картину підчас панування царату, підчас революції, а дальше через одинацять років Радянської Влади.

Сподіємося, що кожний свідомий робітник і робітниця не пожаліють часу прийти і спільно віддати пошану і честь поляглим борцям за Жовтневу революцію. 254,7

КОМІТЕТ.

ПО КОНЦЕРТІ БАЛЬ ДО ПІЗНОЇ НОЧІ

Глуха бабуся на рятунок.

— Олю, коли я поцілую тебе, що робити-меш?

— Кричати-му… приключу бабусю, дорогеньку… глуху бабусю!

— Орисю, чи хочеш бути моєю?

— Так, прошу поговорити з мамцею.

— Я вже говорив, але вона не хоче мене.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

Mr. I. Knowitt — Somehow or other, we haven't much sympathy for this guy. — By Thornton Fisher

WE CROSSED THE POND EIGHT TIMES AND I FIND THAT A DIET OF BROTH IS BEST. MR. KNOWIT!

SILLY! THAT HAS NOTHING TO DO WITH SEA-SICKNESS — THE IDEA

WELL, I'VE SEEN MANY A STRONG MAN GO UNDER AFTER A HEARTY OCEAN MEAL!

YOU'RE ONE OF THOSE BIRDS WHO THINKS HE'S A WALKING BRAIN FOUNDRY. A REGULAR KILL-JOY. I SHOULD WORRY

WHERE DID YOU SAY THIS POOR GUY'S STATEROOM IS, JOE!

DOWN IN 306!

INTERNATIONAL CARTOON CO., N. Y.